

да се мисли, че Османъ-паша не е разполагалъ съ кавалерия, тъй като щѣше да бжде достатъчно само нейното появяване, за да се скомпрометира силно нашето отстъпление.

«Настъпи нощъта. Тогава отъ резерва се взеха двата послѣдни баталиона отъ Серпуховския полкъ и имъ се заповѣда да се окопаятъ около мѣстото, гдѣто се намираше баронъ Криденеръ. Подъ прикритието на тѣзи два баталиона, ние трѣбваше да се помъчимъ да съберемъ и да устроимъ нашитѣ разбити и разтроени войски и да отстъпимъ къмъ Турски-Тръстеникъ . . . . .»

« . . . . . Стъмни се съвършено. Ние отстъпвахме. Всѣки единъ отъ насъ бѣше замисленъ и опечаленъ. На сърдцето на всички лежеше грамадна тежестъ; обаче нѣмаше нито безпорядкъ, нито суматоха . . . . .»

«Орждията млъкнаха, но пушечната стрѣлба не спираше. Отъ време на време се чуваше ура! на което се отговаряше съ «Аллахъ! Аллахъ! отъ турцитѣ. Даде се заповѣдъ да се събератъ началницитѣ на отдѣлнитѣ части; но колкото и лесно да бѣше да тръгне челоуѣкъ да ги търси, толкова по-трудно бѣше да ги намѣри. Въ тази тъмна нощъ, всрѣдъ гъстия непроницаемъ мракъ, често се сблъскаше челоуѣкъ съ групи отъ хора.*) . . . . .»

«Въ 4 ч. сутринъта ние влѣзохме въ Турски-Тръстеникъ. На всѣкъдѣ царуваше най-голѣмъ порядкъ. Азъ скоро намѣрихъ палатката на корпусния командиръ и, слѣдъ като заповѣдахъ на вѣстовоя си

*) Гледай статията на автора въ *Revue de Cavalerie*, юлий мѣсець 1899 година: «Idée appliquées. — Signaleurs de nuit».